

Yağmur Adam

— Canan D Onuş · 02 Ağustos 2009

Ne zaman yağmur yağarsa bu sokağa
Lamba direğinin altında, umutsuzca seni arar gözlerim.
Hiçbir zaman orada olmayacaksın bilirim,
Elimde değil, yine de pencereye gidip seni beklerim.

Yağmur adam, sen her yağmurda böyle hatırlandın.
Gözümün önünden gitmez ışık altında sırlı sıklam halin
Ben pencerede, gözlerimdedir gözlerin
Gün ağarmaya başlar, işte o zaman biter hayallerim.

Seni bir daha görmedim, evlenme teklifinden sonra
Şimdi karşılaştım tanır mıyım seni, bilmiyorum inan
Kokunu hatırlar mıydım saçlarından
Düşümden resmin gider diye korkuyorum hatırlamaktan.

Seni kaybetmenin acısı alev gibi yakarken yüreğimi
Sonradan duydum üzerimize oynanan bütün oyunları
Güvendiğimiz dağlara karlar yağdığını
Seninse bana ulaşmak için, ne kadar çok uğraştığını

Bilemezdim ki bize böyle kıyabileceklerini, bilemezdim
Şimdi içimde ateşi bastırılmış bir volkan uyutuyorum
Zaman közlese de içimde, unutamıyorum
Hiç dinmeyen gözyaşlarımla kendimi söndürüyorum

Bunca seneyi sensiz yaşamak diye yazılmış kaderim
Bana yetiyor artık biliyorum ya beni terk etmediğini
Bunun için içim rahat canımın içi
Ama gene de söyle şimdi bunu bilmem neye yarar ki

Canan Onuş_1980_İst.